

Бекіров М.Р.

ФОРМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В умовах виходу економіки нашої держави з кризового стану важливого значення набуває комплекс заходів щодо поживлення інвестиційної діяльності.

Інвестиції потрібні підприємствам і організаціям для переходу до нормальної економічної діяльності, для переозброєння виробництва, підвищення якості продукції. Особливої значущості ці процеси набувають на макроекономічному рівні, де держава повинна регулювати створення в країні сприятливого інвестиційного клімату, формування й розвиток фондового ринку, сприяти спрямуванню інвестицій у пріоритетні виробництва та ін.

Дослідженнями теоретичних і практичних засад процесу активізації інвестиційної діяльності займаються такі вітчизняні спеціалісти: Бланк І.А., Губський Б.В., Зуллас К.Г., Нейкова Л.І., Пересада А.А. та іноземні вчені -Берне В., Бірман Г.І., Балабанов В.С., Кейнс Дж. М., Ковальов В.В., Міллер М. та інші. Поряд з цим значна кількість питань удосконалення організаційно-економічного механізму активізації інвестиційної діяльності не в повній мірі відповідає сучасним вимогам і не має необхідної комплексної методологічної основи.

Теоретична й практична цінність систем державного регулювання, апробованих у країнах із ринковою економікою, є для України дуже важливою. Однак перехідний характер української економіки має свої специфічні особливості, які роблять неможливим наслідування досвіду становлення ринкових відносин у розвинених країнах світу й подолання негативних наслідків кризових явищ. В умовах реформування економіки в Україні мають бути розроблені свої власні механізми державного регулювання інвестиційних процесів, орієнтовані на створення правових основ функціонування на ринку капіталу, формування стратегічних та тактичних цілей і пріоритетів, додержання соціальних цінностей, дотримання спрямованості інвестицій на вирівнювання сукупного попиту і сукупної пропозиції, частковий перерозподіл доходів галузей і виробництв, регулювання зовнішніх інвестицій і валютного ринку, спрямування інвестицій на розвиток економіки і повну зайнятість.

Державне регулювання умов інвестиційної діяльності здійснюється шляхом прямого (адміністративно-правового) та непрямого втручання в інвестиційну діяльність.

Форми державного регулювання інвестиційної діяльності:

- прийняття законів та інших нормативних актів, що регулюють інвестиційну діяльність;
- надання фінансової допомоги у вигляді дотацій, субсидій, субвенцій, бюджетних позик на розвиток окремих регіонів, галузей, виробництв;
- встановлення державних норм та стандартів;
- встановлення антимонопольних заходів;
- регулювання участі інвестора у приватизації власності;
- визначення умов користування землею, водою та іншими природними ресурсами;
- проведення обов'язкової державної експертизи інвестиційних програм та проектів будівництва;
- забезпечення захисту інвестицій тощо.
- бюджетно – податкова політика;
- грошово – кредитна політика;
- амортизаційна політика;
- регулювання фондового ринку;
- інноваційна політика;
- політика заохочення іноземних інвестицій;
- інші непрямі форми державного регулювання інвестиційної діяльності.

Белоус А.В.

ПРИВЛЕЧЕНИЕ ИНОСТРАННОГО КАПИТАЛА В УКРАИНУ ПУТЕМ ВЫПУСКА ЕВРООБЛИГАЦИЙ

Для развивающихся стран и стран с переходной экономикой привлечение иностранных инвестиций имеет немалое значение в контексте структурных реформ и экономического роста. Необходимость привлечения инвестиций на украинские предприятия обусловлена постановкой следующих задач: производство товаров широкого потребления с ориентацией на повышение качества жизни, культуры потребления; структурная перестройка экономики, создание современной отраслевой структуры на основании технологического обновления производства; преодоление зависимости Украины от импорта.

Итак, в первую очередь, следует отметить, что, исследуя деятельность отечественных предприятий, можно наблюдать следующую тенденцию. Из всех известных форм привлечения капитала отечественному бизнесу на данный момент более импонирует долговая, а не долевая форма. Причиной этого является тот факт, что украинские предприниматели с большим желанием берут займы, нежели передают контроль над своим бизнесом, т.е. продают часть акций. На фоне существующих форм привлечения финансов из-за рубежа (кредиты западных банков, в том числе синдицированные, экспортное финансирование) значительными преимуществами выделяются еврооблигации. Основными преимуществами являются объем привлекаемых средств, срок заимствования, а также отсутствие необходимости в залоге. Помимо вышеперечисленных преимуществ еврооблигации также предусматривают дополнительные выгоды для эмитента в виде формирования публичной кредитной истории на международном рынке капитала, которая в свою очередь будет способствовать предприятию в будущем, эффективнее привлекать ресурсы в любой форме.

Как правило, опыт показывает, что если имеют место преимущества, то обязательно должны проявляться и недостат-